

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 109. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123050160/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

— Ved De, hvad *min* største Fornøjelse er? Det er en Sommerdag at ligge paa Ryggen paa en Grøftkant med Græs op om mig og Myrer og Biller kravlende paa Tøjet og en Myggesværme et Par Fod over mit Ansigt. Ligge midt i Frodigheden og føle hele Frederik Johansen blive en Edderkop.

— Man mærker De er Zoolog.

Johansen havde sat sig op og støttede Hovedet i begge sine Hænder.

— Saamænd ja. Men De da?

— Jeg — lo Jørgen kejtet, — jeg er forlovet.

Johansen stirrede paa ham med de matte Øjne og saa træt ud og sagde ikke noget.

— Det kalder De vel Unatur? tvang Jørgen sig til at spørge.

— Saamænd ja.

— Raat altsaa?

Johansen stod og strakte sig.

— Gaa hen og bliv Naturforsker, sagde han.

— Ja — om jeg kunde.

— Gaa med op til Dr. Carlsen en Dag, han hjælper Dem med Glæde i Vej.

Jørgen pillede stadig ved Strindbergs Billede.

— Men det varer saa længe, det Studium.

— En fire fem Aar, ja.

Johansen havde hentet sin Hovedpude ovre fra Sengen og lagt den paa Sofaarmen.

— Se saa, sagde han, her er ogsaa rart at ligge.

— Men — de ulykkelige Kvinder, mente Jørgen, som ikke kunde blive færdig med den Moralhistorie.

— Naada du, sagde Johansen og skubbede lidt til Pudsen, der ikke vilde ligge rigtigt under hans Hoved. Kvinderne, fortsatte han over mod Jørgen, dem kender jeg saa lidt til.

— Ja for det kommer jo til at gaa ud over dem.